

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر غزالی بر سهروردی در مسئله تناسخ

محل انتشار:

فصلنامه آینه معرفت، دوره 20، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

لیلا شیخی - دانش آموخته فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه تهران

سیدمحمد علی دیباجی - عضو هیئت علمی دانشکده الهیات پردیس فارابی

خلاصه مقاله:

رد تناسخ و چگونگی معاد جسمانی دو مسئله مهم در فلسفه و کلام اسلامی است، چنان که هم برای اندیشمندان ادیان و مذاهب قدیم و هم برای فیلسوفان دین در عصر حاضر، دارای اهمیت است. به نظر می رسد که این دو مسئله در نزاع غزالی با ابن سینا دیدگاه خاصی را برای سهروردی پدید آورده است. سهروردی معاد جسمانی را با روش نقلی اثبات کرده و معتقد است که همین بدن عنصری در آخرت حاضر می شود؛ اما در مورد تناسخ، موضع او در کتبی که از تناسخ در آن ها سخن گفته، از جمله تلویحات و لمحات، با حکمها لاشراق متفاوت است، به این معنا که در همه آثار مربوط به جز حکمها لاشراق، از رد تناسخ سخن می گوید، ولی در اثر اخیر، موضع او در سه مرحله بیان شده است: عقیده به حدوث نفس، که مستلزم رد تناسخ است؛ تردید در رد یا قبول تناسخ، به دلیل ضعف ادله معتقدان و منکران به تناسخ؛ و سخن از امکان یا وقوع نوعی تناسخ نزولی برای شقاوتمندان. این مقاله درصدد است تا اثبات کند که عقیده سهروردی به امکان نوعی از تناسخ، تا اندازه زیادی تحت تاثیر «نظریه بدن جدید» غزالی است که در باب چگونگی معاد جسمانی مطرح کرده است.

کلمات کلیدی:

تناسخ، معاد جسمانی، معاد روحانی، جسم برزخی، رجعت، سهروردی، غزالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1267248>

